

ALAPTANÍTÁSOK

A Biblia megértése 1. – Gyakran félreértelmezett Igék

Ma új sorozatot kezdünk, amelynek címe az lehetne, hogy: *Kemény igei szólások egyensúlyba tétele.*

Azok a dolgok tartoznak ide, amikor Igéket Isten ellen fordítunk. Mert a hitünk nem tud addig tovább fejlődni, amíg ezekben az Igékben való kérdőjeleket nem tisztázzuk. Ha a kérdéseinkre nem kapunk választ, akkor a hitünk ezeknél a kérdőjeleknél elakad.

Pontosan hasonlóképpen ahhoz, amikor a leprás Jézushoz megy, és megkérdezi Jézust, hogy: *meg akarsz-e engem gyógyítani? Azt tudom, hogy meg tudsz gyógyítani, de meg akarsz-e?* És Jézus megválaszolta az ő kérdését. Jézus azt válaszolta neki: *akarom, hogy tisztulj meg.* Mi történt? Jézus választ adott a kérdésére.

Jézus azt tanította, hogy: *ha van hitetek, és nem kételkedtek.*

Hogyan lehet egyszerre hitünk és kétségeink? Mert ennek a leprás embernek ott volt a szívében a kérdőjel, nem tudta, hogy a leprás betegsége tulajdonképpen az ördögtől, vagy Istentől van-e. A gyógyulások háromnegyed részénél Jézus Krisztus a gyógyulást követően az illető hitére mutat. Azt mondja: *„a te hited tartott meg téged.”*

Amint Jézus megválaszolta a leprás kérdését, a lepra elhagyta ezt az embert.

Ezért olyan fontos a mi számunkra is, hogy megértsük az Igéket a Bibliában! Mert az Igéket általában két, vagy akár három módon is lehet magyarázni. Isten Igéi lehetnek a számunkra áldások is és átkok is. Lehet, hogy furcsán hangzik most a számodra, de ez az igazság!

Jézus azt mondja, hogy mindaz, aki hisz, az megtartatik, aki pedig nem hisz, az elvész. Ha igaz módon hiszünk, az áldást hoz, ha pedig hibás módon hiszünk a Bibliában, az átkot hoz.

Azon gondolkodhatnánk, hogy miért van ily módon írva a Biblia? Szinte minden fontos Ige a Bibliában legalább kétféle módon értelmezhető.

Vannak prédikátorok, akik az alapvető Igéket pont az ellentétes értelemben használják és magyarázzák. Ennek az oka pedig az, amit Ádám tett az Éden kertjében. Ádám a jó és a rossz tudását választotta. Ádámnak nem volt meg a legális joga, hogy vétkezzen, de az erkölcsi jog megvolt.

2Timóteus 2:15

„Igyekezz, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, aki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét.”

Aki helyesen *értelmezi* a Bibliát!

2Timóteus 3:16-17

„A teljes Írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a fedésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, Hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.”

Az emberek mondják, hogy: *minden Ige Istentől ihletett* - de a Biblia nem így mondja, hanem azt írja az Ige, hogy ihletés *által* kaptuk ezeket az Igéket! *Ihletettséggel* kaptuk ezeket az Igéket! Mi a különbség? A bibliai Igék, van, amikor hazugságokat tartalmaznak, hiszen Ananiás és felesége is hazudtak például, és amit ők feleletként, hazugságként adtak, az is ott van a Bibliában - és az ő feleltük nem Istentől ihletett volt. Amit ők válaszként adtak, pontosan az áll a Bibliában.

Ami tehát a Bibliában olvasható, az nem mindig Isten igazsága, ezért a bibliai állítások félrevezethetővé válnak a számodra, ha nem pontosan tanulod azokat. Olyan igazságokról van szó, amelyek az egész Biblia vonalát végig kell, hogy kövessék.

Ezért ha egy olyan állítást találsz a Bibliában, amely ellent mond a maradék 90 százalékkal, akkor azt az Igét közlelő, figyelmesen meg kell vizsgálni. Lehetséges, hogy egy téves fordítás eredménye, lehetséges, hogy egy olyan állítást olvasol éppen, amit valaki állított, de az nem az igazság volt.

Az Ószövetség folyamán végig az történik, dr. Jung tanulmányozása szerint, hogy egy másik fajta igeidőben lettek lefordítva az Igék. És ezt fogjuk látni a következőkben, mert végig fogunk menni ezeken a megtévesztő Igéken. Nem Isten volt az okozója azoknak a rossz dolgoknak - Isten lehetővé tette, hogy megtörténjen.

Sokszor olvasható az Ószövetségben, hogy: *'Isten cselekedte'* - nem Isten cselekedte, Mózes tette. Mózes tette Isten számára. Ezért nagyon félrevezethető lehet emberek számára, amikor az Ószövetséget olvassák, és ezáltal egy torzított képet kapnak Istenről, és ezáltal újabb részeit értelmezik félre a Bibliának, és teljesen összezavarodnak. Ezért mondják azt emberek, hogy van, amikor Isten meggyógyít, és vannak esetek, amikor pedig nem.

Ahhoz, hogy egy Igéről biztosan tudjuk, hogy igazság, az egész Bibliával egyet kell értenie, az egész Biblia vonalán ugyanolyan igazságként kell szerepelnie.

Galata 4:13

„Tudjátok pedig, hogy testem erőtlenségében hirdetem néktek az Evangéliumot először.”

Az eredeti görög szó három jelentésű lehet: gyengeelméjűség, betegség, vagy gyengeség.

Nemrégiben egy bibliai órán vettem részt, ahol a Bibliaoktató ezt a részét tanította a Bibliának, és egy olyan Bibliafordítás szerint tanított, ahol *'betegség'* szó szerepel. De ha megfigyelitek, a Galata levélnek ez a teljes része arról szól, hogy Pál hogyan foglalkozik a test gyengeségeivel. Legalább olyan egyszerűen eltéveszthetjük, ha azt mondjuk itt, hogy Pál gyengeelméjű volt. De ha figyelmesebben végigolvassátok a Bibliának ezt a fejezetét, láthatjátok, hogy Pál a test cselekedeteit állítja szembe a szellem cselekedeteivel. El is olvashatjátok a Galata 5:19-től kezdve a test cselekedeteit, és a 22. versben pedig a szellem gyümölcseit.

Pál olyan embereknek írta a levelét, akiket úgy neveltek, hogy a törvényt meg kell tartani. Ezért magyarázta el nekik, hogy: *Jézus megváltott benneteket a törvény átkától.* Azért igazultunk meg Isten előtt, mert Jézus Krisztus a kereszten megváltott minket. Erről szól az egész fejezet: a kegyelem alatt vagyunk. És a háború az a testünk és a szellemünk között van. És Pál azt mondja, hogy: *testemnek ebben az erőtlenségében hirdetem néktek az Evangéliumot.* Pál itt a test kívánságairól beszél. Semmi köze a betegséghez! És amikor az emberek ezt tévesen értelmezik, azt hirdetik, hogy Pál beteg volt.

Ide tartozik megtévesztésként Pál tövise is – erről is lesz szó a következőkben.

2Korinthus 12:7-10

„És hogy a kijelentések nagysága miatt el ne bizakodjam, tövis adatott nékem a testembe, a sátán angyala, hogy gyötörjön engem, hogy felettből el ne bizakodjam. Ezért háromszor könyörögtem az Úrnak, hogy távozzék ez el tőlem; És ezt mondá nékem: Elég néked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el. Nagy örömet dicsekszem azért az én erőtlenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék énbennem. Annakokáért gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongatásokban Krisztusért; mert amikor erőtlenség vagyok, akkor vagyok erős.”

Ez egy démon volt, és Pál győzedelmet aratott felette.

Az Úr azt mondja neki: *elég néked az én kegyelmem!* És Pál itt újra a testről szól, a test gyengeségeiről. És a 11. fejezetben Pál mindazokat a dolgokat megemlíti, amiken végig kellett mennie.

A Bibliaiskolánkban ez egy teljes tanítás volt. Amikor az ember prédikál, akkor egyedül Jézus Krisztusról van szó.

Azt tanították nekünk, hogy azon a területen tud minket Isten használni, ahol mi a magunk erejéből nem vagyunk erősek. Ha valaki a saját tehetsége szerint hatalmasan megáldott énekléssel, valószínűleg az Úr egy másik területen fogja használni. Azon a területen, ahol én a saját erőmből gyenge vagyok, ott tudja az Úr megmutatni igazán az erejét, ott fog engem használni. Például, ha az ember nagyon szégyenlős természetű, és nem szeret beszélni, Isten fölkeni az illetőt, és hatalmas prédikátorrá válik. Mert ahol én a saját erőmből gyenge vagyok, ott tud az Úr erőt adni nekem. Mert az Úr a gyengeségeinkben tudja magát megdicsőíteni, mert így működik Isten kenete. Isten a mi erőnk! Ő az, aki felken minket, és akkor kapjuk meg a képességeket. Nem a mi képességeinkből szolgálunk! Az egész rész erről szól!

És Timóteus levelében olvashatjuk, hogy Pált Isten minden megpróbáltatásából megszabadította. Soha nem szenvedett Pál betegséget azért, mert ő prédikált.

2Korinthus 11:20-30

„Mert eltűritek, ha valaki leigáz titeket, ha valaki felfal, ha valaki megfog, ha valaki felfuvalkodik, ha valaki arcul ver titeket. Szégyenkezve mondom, mivelhog mi erőtlenek voltunk; de amiben merész valaki, esztelenül szólok, merész vagyok én is. Héberék ők? Én is. Izraeliták-é? Én is. Ábrahám magva-é? Én is. Krisztus szolgálói-é? Balgatagul szólok, én még inkább; több fáradság, több verés, több börtön, gyakorta való halálos veszedelem által. A zsidóktól ötször kaptam negyvenet egy híján. Háromszor megkorbácsoltak, egyszer megköveztek, háromszor hajótörést szenvedtem, éjt-napot a mélységben töltöttem; Gyakorta való utazásban, veszedelemben folyóvizeken, veszedelemben rablók közt, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztában, veszedelemben tengeren, veszedelemben hamis atyafiak közt; Fáradtságban és nyomorúságban, gyakorta való virrasztásban, éhségben és szomjúságban, gyakorta való böjtölésben, hidegben és mezítelenségben. Mindezekén kívül van az én naponkénti zaklattatásom, az összes gyülekezetek gondja. Ki gyenge, hogy én is gyenge ne volnék? Ki botránkozik meg, hogy én is ne égnék? Ha dicsekednem kell, az én gyengeségeimmel dicsekszem.”

Egyetlen egy esetben sem szerepel tehát a *'betegség'* szó. Ha megfigyelitek, akkor itt téves a fordítás a 29. versben sok magyar fordításban. Mert a *'gyengeségek'* kellene, hogy szerepeljen itt a *'betegség'* szó helyett. Nálam az angol fordításban a 30. vers, ahol sok magyar fordítás *'gyengeségeket'* használ, az én fordításomban *'betegség'* szerepel - és ugyanaz a görög szó pedig! Fordítható tehát ez a görög szó gyengeelméjűségnek, a test gyengeségeinek, vagy betegségnek.

Ez a probléma tehát a fordításokkal! De ezek a megpróbáltatások, amelyeket Pál felsorol, egyikőjük sem volt betegség! Ezek a megpróbáltatások, amelyeken Pálnak végig kellett mennie, üldözések voltak, keresztény mivolta miatt.

Nem igazán akartam ebbe a részbe ilyen részletességgel belemenni.

Még egy Igét megnézünk, mielőtt visszatérünk az eredeti tervezett menetrendhez!

Az első állítás, amelyet szeretnénk megtenni, hogy Pál tövise a testében nem betegség volt, hiszen azt mondja az Ige, hogy ez a sátán angyala volt, és az volt a dolga, hogy amerre csak Pál járt és prédikált, mindenhol bajokat, és bonyodalmakat okozzon. És Pálnak kellett lépnie abban a helyzetben, amiben volt - hiszen Isten azt tanítja nekünk, hogy engedelmesek legyünk Őfelé, és álljunk ellene az ördögnek. Pálnak kellett gyakorolnia a hatalmát efelett a sátán küldöttje felett – Isten ezt nem tudta megtenni helyette.

A tövis a testben különben egy jelképes szólás.

4Mózes 33:55

„Ha pedig nem űzitek ki annak a földnek lakosait a ti színetek elől, akkor, akiket meghagytok közülük, szálkákká lesznek a ti szemeitekben, és tövisekké a ti oldalaitokban, és ellenségeitek lesznek néktek a földön, amelyen lakoztok.”

Ezt mondja Isten az izraeli embereknek: *ha meghagyjátok az ellenséget a földön, szálkák lesznek a szemetekben, és tövis az oldalatokban.* Emberekről szól Isten, és nem betegségről! Ellenségekről szól Isten, akik emberek, az ő földjükön, idegenek.

Józsúé 23:13

„Bizonyal megtudjátok majd, hogy az Úr, a ti Istenetek ki nem úzi többé e népeket előletek; sőt inkább lesznek tinéktek törre és hurokká, oldalaitokban ostorra, szemeitekben pedig tövisékké, míglen kivesztek erről a jó földről, amelyet az Úr, a ti Istenetek adott tinéktek.”

Tehát nem lehet szó szerint venni, hogy a szemükben tövis lett volna, ez jelképes. Ez egy jelképes beszédforma.

Bírák 2:2-3

„Csakhogy ti se kössetek szövetséget ennek a földnek lakosival, rontsátok le az ő oltárait; de ti nem hallgattatok az én szómrá. Miért cselekedtétek ezt? Annak okáért azt mondom: Nem űzöm el őket előletek, hanem legyenek néktek mint tövis a ti oldalaitokban, és az ő isteneik legyenek tinéktek tör gyanánt.”

Megint csak emberekre vonatkozik ez a szólás.

Tehát amikor a tövis a testben kifejezést haljátok, nehogy betegségekre gondoljatok!

Amikor Pál a test gyengeségeiről szól, akkor a test kísértéseiről szól. Az Igék során sehol sem tudjuk azt megtalálni, hogy Pál beteg lett volna - és a tövis a testében, az sem fizikai problémát jelentett.

Úgy hiszem, hogy miután az ember tanulmányozta a Bibliát, be kell, hogy lássa, hogy csak Isten képességeiben szabad bízunk! Meg kell tanulnunk Istenben bízni! Ha olyan gyülekezetbe tartozol, ahol sokan egyformán, egy hittel vannak, az egy összevont kenetet jelent, és ilyenkor ez az összekapcsolt erő tud a segítségre lenni. Amikor viszont kikerülsz az életbe, a mindennapjaidban, akkor meg kell tanulnod saját magadnak azt, hogy hogyan kell Isten erejében bízni! Mert akkor nincsenek körülötted a többiek, akik ugyanolyan módon hinnének, mint te, és nem tudnak ők megerősíteni. És lehet, hogy abban a környezetben, ahová kerülsz, te leszel az egyedüli, aki helyes módon hisz. És akkor ugyanolyan módon kell gondolkodnod, mint ahogy Pál gondolkodott, hogy: *én a saját erőtlenségeimben tudom megdicsőíteni Istent.* Isten ereje jön a színre. Saját magunk erejéből nem tudunk mindent lerendezni, de köszönjük azt Istennek, hogy nem saját magunkban vagyunk hanem Jézus Krisztusban vagyunk, és ez hozza meg számunkra a segítséget.

Pál azt megtanulta, hogy mit jelent Isten felkentjének lenni, és hogyan kell Isten kenetében áramlani és szolgálni, és nem mindent a saját erejéből, a saját két kezével megoldani, hanem Istenre bízni a dolgokat.

Sok fiatal keresztény ezt a hibát követi el, hogy saját két kezével akar mindennel harcba szállni, szembe szállni, és maga akarja megoldani a problémáit. Ha valaki ellened támad, akkor nem a személlyel kell ellenkezésbe kerülnöd, hanem azt a *szellemet* amely az illetőt vezérli. Nem az illető maga az igazi probléma, hanem az a szellem, aminek a befolyása alá került az illető. Mert a fegyvereink nem testiek, hanem szellemiek, és azok szentek az Úrnak. Tehát mi magunktól nem tudjuk megtenni, ezért kell Istent dicsőíteni, hogy az ő ereje jöjjön elő, és Ő végezze el a munkát. Ezért mondja Isten azt, hogy: *elég néked az én kegyelmem.* Tanulj meg együtt munkálkodni Istennel!

Fiatal keresztényeknek azt tanácsolom, hogy kezdjék ott, ahol vannak! Mert ha nem kezdesz el az alapján cselekedni, amit már tudsz, akkor nem kapsz több fényességet annál, mint amennyit már kaptál.

Pál tehát azt mondja, hogy: *én a saját erőmből nem tudom megtenni, ezért várok az Úr dicsőségére, mert az Úr dicsősége által mindent el tudok végezni.*

Pál azt tanítja, hogy: *legyetek erősek az Úrban, és az Úr szent erejében.* Nem saját magunkban, nem a mi saját testi vezetésünkben, hanem az Úr szent erejében legyetek erősek!

Efezus 6:10-15

„Végezetre, atyámiai, legyetek erősek az Úrban, és az Ő hatalmának erejében. Öltözzétek fel az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben. Mert nem test és vér ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság szellemei ellen, melyek a magasságban vannak. Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon, és mindent elvégezvén, megállhassatok. Álljatok hát elő, körülövezvén derekatokat igazsággal, és felöltöztvén a megigazultság mellvasába, És felsaruzván lábaitokat a békesség Evangéliumának készségével;”

Visszatérünk megint, ahonnan kiindultunk, Ananiás és Safira esetére. Isten ihlette a Biblia íróit, hogy leírják azt, ami megtörtént. Ananiás és Szafira valóban azt mondta, amit mondtak, azonban az hazugság volt, hazudtak.

Nézzünk meg egy másik ilyen állítást a Bibliában.

Jób 1:21

„És monda: Meztelen jöttem ki az én anyámnak méhéből, és meztelen térek oda vissza. Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úrnak neve!”

Az igazság az, hogy Jób ezt mondta, de amit Jób itt mondott, az nem volt az igazság. A Biblia írója pontosan rögzítette, amit Jób mondott. Sátán vádolta Istent, hogy: *miért védelmezted meg Jóbot?*

Jób 1:9-10

„Felele pedig az Úrnak a sátán és monda: Avagy ok nélkül féli-é Jób az Istent? Avagy nem Te építettél-é sövényt Jób köré, és vetted körbe házat és mindenét, amije van? Keze munkáját megáldottad, marhája igen elszaporodott e földön.”

Az igazság az, hogy Jób a maga védelmét rontotta el az ő saját félelmeivel. Ez történt Jóbbal.

Jób 1:12

„Az Úr pedig monda a sátánnak: Ímé, mindazt, amije van, kezedbe adom; csak öreá ne nyújtsd ki kezedet. És kiméne a sátán az Úr elől.”

Isten tehát nem adta át Jóbot a sátánnak, Jób már a sátán kezében volt. Ez pedig a félelmek által történt meg. Mert az ember vagy hitben, vagy félelmekben működik. A hit mindig azt hozza, amit szeretnénk, a félelem pedig mindig azt hozza, amit nem szeretnénk, hogy magunkra jöjjön.

Jób 3:25-26

„Mert amitől remegve remegtem, az jöve reám, és amitől rettegetem, az esék rajtam. Nincs békességem, sem nyugtom, sem pihenésem, mert nyomorúság támadt reám.”

„Amitől remegve remegtem, az jöve reám”.

A hit alapja azoknak a dolgoknak, amelyeket kívánsz. És van egy ellenséges erő, a félelem az alapja azoknak a dolgoknak, amelyeket nem akarunk.

Ha magasan kifejleszted a hitedet, akkor el tudod fogadni azokat az áldásokat, amelyeket az Úr kikészített a számodra. Ha viszont a félelmekben fejleszted ki magad, azok a dolgok, amelyektől félsz, meg fognak valósulni rajtad.

A félelem az egy szellemi erőforrás, pontosan úgy, mint a hit is egy szellemi erőforrás. A hit Isten Igéjének a hallásából származik, a félelem pedig az ördög szavainak a hallásából származik. Amin az idődet töltöd, és amin gondolkozol a legtöbbit, az fog az életedben megvalósulni.

Nézzük meg megint Jób esetét!

Jób 1:22

„Mindezekben nem vétkezék Jób, és Isten ellen semmi illetlent nem cselekedék.”

Vagyis Jób valóban azt hitte, amit mondott. Egy ószövetségi gondolkodásmódja volt: amikor Isten mond valamit, az az Ő akarata kell, hogy legyen. Vagyis, ez az ószövetségi gondolkodásmód úgy szól, hogy: *Isten tette*.

A Biblia azt is tanítja, hogy Isten maga vakította meg Izraelt. Mit gondoltok erről? Ha Isten nem személyválogató, hogy tudna megvakítani egy egész nemzetet? Hogy lehetne akkor egy igazságos Isten? Nem lehetne akkor igazságos Isten, ha Ő lenne az, aki vakká és beteggé teszi az embereket, és nem Ő lenne az Isten, aki meggyógyítja őket, akkor egy igazságtalan Isten lenne.

Az emberek nagyon sokszor ezeket a helytelen gondolatokat az Ószövetségből szedik. És ha az ember nem tudja, hogy hogyan tanulmányozza, és hogyan magyarázza a Bibliát, akkor egy hibás képet fogsz kapni Istentől.

Jób 3:25-26

„Mert amitől remegve remegtem, az jöve reám, és amitől rettegetem, az esék rajtam. Nincs békességem, sem nyugtom, sem pihenésem, mert nyomorúság támadt reám.”

Jób annyira félt, hogy még aludni sem tudott, nem tudott nyugodni sem. Itt megtalálhatjátok a bajok forrását. Kezdd el mondogatni, hogy: *nincsen biztonságom!* Kezdd el félni. Meg fogod látni, hogy nem lesz békességed, sem nyugtod, sem pihenésed!

Azt is látnotok kell, hogy Jóbnak még nem volt a Biblia a kezében, és ezért Jób még azt nem tudhatta, hogy ezt most az ördög tette vele.

És ezért mondják azt az emberek, hogy: *persze, persze, mert Istenlehetővé tette*. Mit értesz ezalatt? Istennek mindent lehetővé kell tennie, amit te lehetővé teszel, amit te megengedsz. Isten Ádám számára is megadta a lehetőséget, hogy bűnt kövessen el. Isten megadta a lejtőséget a számunkra, hogy a mennyországba, vagy a pokolba kerüljünk. Isten megmondta Ádámnak, hogy: *ezt ne tedd* – és Ádám mégis megtette. Isten azt is megengedi a számodra, hogy egy bankot kirabolj. Nem fog ellene tenni semmit sem. A rendőrség - az más kérdés! Isten megtanított minket arra, hogy hogyan kell élni az Ő Igéjében, de a számodra mindent lehetővé tesz.

Vannak keresztények, akik úgy tanítják Istent, hogy Isten mindent a kezében tart, és Ő kormányoz. Ha Ő tenné, akkor egy egész nagy zűrzavar lenne a kezében. Ma is vannak olyan emberek, akik gyermekeket gyilkolnak, és ez sátáni eredetű! A sátán az, aki itt a földön mindent a kezében próbál tartani. Isten pedig a gyülekezetet helyezte itt a földre, hogy a dolgokat kiigazítsa. És amíg a gyülekezet itt van a földön, addig a földre nem jöhet ítélet a gonoszságért. Amikor a gyülekezet elragadtatik a földről, akkor jön a földre az ítélet.

Mondhatná valaki, hogy: *én nem hiszek az elragadtatásban*. Akkor nyugodtan maradj itt - én nem leszek itt, én elmegyek. Eddig is már három elragadtatás történt.

Válaszolhatja valaki: látod, mit tett Isten Jóbbal! Isten a végére mindenből kétszer annyit adott neki, és Jób megtanulta a leckét. Olyan dolgokról beszélt és szólt, amikről nem tudott semmit.

Jób 6:23-25

„Szabadítsatok ki engem az ellenség kezéből, és a hatalmasok kezéből vegyetek ki engem? Tanítsatok meg és én elnémulok, s amiben tévedek, értessétek meg velem. Oh, mily hathatóság az igaz beszédek! De mit ostoroz a ti ostorozásotok?”

Jób 42:10

„Azután eltávolította Isten Jóbról a csapást, miután imádkozott vala az ő barátaiért, és kétszeresen visszaadta az Úr Jóbnak mindazt, amije volt.”

Halleluja! Jób felfedezte végül is, hogy a bajt az ő szájával okozta, és a saját védelmi kerítését rombolta le, félelmekkel - és lehetővé tette az ellenség számára, hogy az életében munkálkodjon.

Nézzünk meg további kemény szólású Igéket a Bibliában, mert hiszen ezek a kazetták azért készülnek, hogy helyesen lássatok.

Sokszor az emberek nem veszik a fáradságot, hogy mélyen tanulmányozzák a Bibliát, és helytelen magyarázatokból téves Istenképük alakul ki.

A legtöbbje ezeknek a téves magyarázatoknak az Ószövetségből származik.

2Sámuel 24:1

„Ismét felgerjede az Úrnak haragja Izrael ellen, és felingerlé Dávidot ellenük, ezt mondván: Eredj el, számláld meg Izraelt és Júdát.”

Úgy tűnhet az Igéből, hogy Isten mondott Dávidnak valamit, hogy azt tegye meg, pedig Isten pont az ellenkezőjét mondja: *ne számláld meg!* Pontosan az ellentettjét mondja az Ige, mint amit Isten Dávidnak mondott.

Van még egy kis probléma az Igével, az: *„és felingerlé Dávidot őellene”* – ez az ördög, és ez is kimaradt.

1Krónikák 21:1

„Támada pedig a sátán Izrael ellen, és felindította Dávidot, hogy megszámlálja Izraelt.”

Itt világosan olvashatjuk, hogy sátán volt az, aki felindította Dávidot, hogy számlálja meg Izraelt, hogy hitetlenségben legyen. Ez egy nagyon egyszerű dolog. Pedig látjátok, az előző Igében úgy olvastuk, mintha Isten tette volna.

Van egy másik Igénk, ahol Sámuel felkeni Dávidot, és megnézzük, hogy Dávid hogyan szolgált, hogyan énekelt Saulnak, és megnézzük, hogy amíg ő énekelt, a gonosz szellem hogyan távozott el Saulról.

1Sámuel 16:14

„És az Úrnak Szelleme eltávozék Saultól, és az Úr megengedte, hogy egy gonosz szellem kezdje gyötörni őt.”

Az Ige azt mondja: *az Úrnak Szelleme eltávozott Saultól, és egy gonosz szellem kezdte gyötörni, mely az Úrtól volt.*

Mit kezdünk ezzel az Igével? Én azt döntöttem, hogy ezt én tanulmányozom, kiásom. Első dolog, amit biztosan tudok, hogy Istennek nincsen gonosz szelleme! Valaki kérdezhetné, hogy: *hogyan tudod?* Isten nem, meghasonlott önmagával. Mert ha meghasonlott volna önmagával, nem állhatna fönt. Meg kell tanulnunk, hogy a Bibliában hogyan kell értelmezni ezeket az Igéket, mert egy igazságnak az egész Biblia teljes vonalán igaznak kell lennie.

Mi történt itt akkor? Ez az igeidő csak egy megengedő igeidő a héber eredeti nyelvben. Istennek lehetővé kellett tenni, hogy ez a gonosz szellem Saulra szálljon, mert Saul ellenszegült Istennek. Istennek nincsenek gonosz szellemei! De Isten lehetővé kell, hogy tegye, hogy a gonosz szellem reád jöjjön, ha engedetlen vagy. Ezért meg kell tanulni az ördögnek ellenállni - nem Istennek kell ellenállni!

Azt is olvashatjátok a következő mondatokban, hogy ahogy Dávid játszott a gitárján, úgy ez a gonosz szellem eltávozott.

Azt is olvashatjátok, hogy Saul gonoszságból megpróbálta megölni Dávidot – ez sem Istentől volt. Isten nem gyilkos, Isten maga a Szeretet! Nincs változásnak még árnyéka sem Istenben! Ő maga a világosság! Ahogy Dávid Isten kenetét magára kapta, és játszott, ez a gonosz szellem elszállt Saulról - és ez a szellem nem jöhetett akkor Istentől, ha Isten kenetére eltávozott! Úgyhogy látnotok kell azt, hogy ez a gonosz szellem nem jöhetett Istentől, és Istennél nincsenek gonosz szellemek!

Vannak olyan állítások a Bibliában, amelyeket nem a Biblia állít. Tehát ezek az állítások megtalálhatók ugyan a Bibliában, de nem Istentől vannak. Úgy vannak rögzítve, hogy valaki mondta. Tehát egy igazságot csak akkor lehet elfogadni a Bibliából, ha a Biblia teljes vonalán átvilágítva, azon keresztül követhető. Nem lehet megérteni az Ószövetséget az Újszövetség ismerete nélkül!

Ézsaiás 6:9-10

„És monda: Menj, és mondd ezt e népnek: Hallván halljatok és ne értsetek, s látván lássatok és ne ismerjete; Kövérítsd meg e nép szívét, és füleit dugd be, és szemeit kend be: ne lásson szemeivel, ne halljon füleivel, ne értsen szívével, hogy meg ne térjen, és meg ne gyógyuljon.”

Úgy tűnik, hogy ez megint egy gonosz dolog Istentől. Úgy tűnik, hogy Istennek gonosz terve van velünk, meg akar minket vakítani, füleinket bedugni, hogy ne lássunk, ne ismerjünk, ne értsünk, és ezáltal meg ne gyógyuljunk.

Nézzük meg az Újszövetséget most! Mert ez a fajta gondolkodásmód sokszor még az Újszövetségben is kivetíti magát.

János 12:39-40

„Azért nem hihettek, mert ismét monda Ézsaiás: Megvakította az ő szemeiket, és megkeményítette az ő szívüket; hogy szemeikkel ne lássanak és szívükkel ne értsenek, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.”

Újra itt van ez az Ige. Az Igéket pedig csak Igék tükrében lehet értelmezni! Ha valakinek kellett tudnia, mit mondanak ezek az Igék, akkor Jézusnak kellett tudnia. Elhiszed-e azt, hogy Jézus értette ezeket az Igéket?

Máté 13:10-11

„A tanítványok pedig hozzá menvén, mondának néki: Miért szólasz nékik példázatokban? Ő pedig felelvén, monda nékik: Mert néktek megadatott, hogy érthessétek a mennyek országának titkait, ezeknek pedig nem adatott meg.”

Jézus egy állítást tesz itt, de előtte a 9. versben van egy másik állítás, amelyet szintén Jézus mond: „*akinek van füle a hallásra, hallja.*” Vizsgáljuk meg a 12. verset!

Máté 13:12

„Mert akinek van, annak adatik, és bővölködik; de akinek nincs, az is elvétetik tőle, amije van.”

Akinek van, mije van? Füle a hallásra. Annak, akinek nincs, milye nincs? Füle a hallásra.

Az embernek van lehetőség arra, hogy akár teológiai főiskolát is végezzen, és miután ezt az iskolát elvégzik, és van egy csodálatos Ige a bővölkedésről a Bibliában:

2Korinthus 8:9

„Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelmét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az Ő szegénysége által gazdaggá lehessetek.”

Amikor elvégzik ezt a teológiai főiskolát, akkor utána pont az ellenkezőjét kezdik prédikálni. Megmagyarázzák, hogy ez az Ige igazából csak szellemi értelemben igaz a mi gazdagságunkra. De ott a 2.Korinthusi levélben két teljes fejezet szól az anyagi bővülködésünkről!

Mi történt ezekkel a diákokkal, akik kijárták a teológiai iskolát? Ha valaki találkozik ezzel az igazsággal, nem akarta tudni ezt az igazságot, úgyhogy elvesztette azt a megértését is, ami addig volt neki. Mert akinek nincs füle a hallásra, elveszti azt a megértését is, ami addig volt neki. Olvasni ugyan el tudja, de nem érti meg. Miért? Isten csukta be a szemüket? Nem. Saját szemeiket csukták be. Ahhoz, hogy további igazságokban, és fényességben járjon valaki, el kell fogadni a kinyilatkoztatást, amelyet Isten ad, és abban járni kell, és akkor fogsz még több megértést, és még több kinyilatkoztatást, még több igazságot kapni.

Máté 13:13-14

„Azért szólok velük példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem nem értenek. És beteljesedék rajtuk Ézsaiás jövendölése, amely ezt mondja: Hallván halljatok, és ne értsetek; és látván lássatok, és ne ismerjeteik:”

Jézus itt valóban azt mondja el, amit Ézsaiás annak idején prófétált. Jézus valóban elmagyarázza, ahogy Ézsaiás is annak idején mondta, és ahogy az előbb a János Evangéliumban is felolvastuk.

Nézzük a 15. versben mit mond Jézus:

Máté 13:15

„Mert megköveredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.”

Jézus azt mondja, hogy a saját szemeiket hunyták be! Ézsaiásnál úgy olvashatjátok, hogy Isten csukta be a szemüket. Na, mit szóltok ehhez?

Máté 13:16

„A ti szemeitek pedig áldottak, hogy látnak; és a ti füleitek, hogy hallanak.”

Ha az illető valóban akar hallani, és valóban akar érteni, ha valóban keresi az igazságot, akkor meg fogja kapni az igazságot!

Sokan jönnek az alkalmainkra, csak azért, hogy hibákat találjanak, hogy vádaskodjanak, hogy ők majd kijavítsanak bennünket. És az döbrent meg a leginkább, hogy a bekezdések és sorok között mennyi mindent olvasnak az emberek, ami nincs ott! Ha felfedezik, hogy még sincs ott igazán, amit mondanak, akkor pedig megsértődnek. Ezek azok az emberek, akik nagyon bután viselkednek. Megsértődnek, felpattannak, és elmennek.

Ez a 15. vers magyarázza a viselkedésüket:

Máté 13:15

„Megköveredett a szívük, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.”

Ez az, hogy *'bezárták a szemeiket'* – ez a görögben *'megvakult a szemük.'* Tehát hunyorgatva tudják csak tartani a szemüket. Ha nagy sötétségből a nagy világosságra kimegyünk, mi sem tudjuk nyitva tartani a szemünket, hanem szinte teljesen csukva tartjuk, hunyorítjuk a szemünket. És vannak, akik, amikor a sötétségből kijönnek a fényre, akkora fényesség éri a szemüket, hogy inkább azt választják, visszamennek a sötétségbe.

Jézus azért jött a földre, hogy a Mennyi Atyát kinyilatkoztassa, arról prédikáljon. A zsidók pedig azt hitték, hogy a Mennyei Atya egy kegyetlen, brutális Isten, aki csapásokkal sújtja őket, és ők ilyen Istent ismertek. Visszaemlékeztek azokra az időkre, amikor mérges kígyók marták meg őket – azt hitték, az is Istentől van. Ezek a mérges kígyók azért kerültek színre, és azért volt halálos a marásuk, mert a zsidók engedetlenségben voltak, és ezt érdemelték ki, és megkapták, amit a saját szavaikkal előtte megvallottak. Azt mondták, hogy: *mi meghalunk itt a pusztaságban*. Isten azt mondta nekik: *amit a szátokkal kimondotok, és én a fülemmel azt meghallom, azt fogjátok megkapni, az válik nektek lehetővé*. Ezért Mózes egy fém kígyót erősített egy oszlopartóra – ez jelenti egyben a szent ítéletünket is.

Gondolkozhatnánk rajta, hogy miért nem egy kis bárányt erősített fel Mózes az oszloprúdra? Miért pont egy kígyót?

Menjünk vissza Áron vesszejére! Menjünk vissza arra az időre, amikor Áron a botját a fáraó elé dobta, és az kígyóvá változott, és az ő kígyója felfalta a varázslók kígyót. Vagyis, Áron kígyója egy királyi kígyóvá vált, és az összes többi kígyót felfalta, és újra bottá vált.

Vagyis ez is egyfajta szimbóluma annak, amit Jézus tett értünk a kereszten. Jézus elnyelte a bűnt, minden betegséget, minden fájdalmat, minden szegénységet, ami minket kellett volna, hogy sújtson. És ezért is, a zsidóknak arra a rézből készített kígyóra kellett nézniük, amit Isten megszentelt, ahhoz, hogy meggyógyuljanak – és akkor meggyógyultak!